A°. 1838. N°. 30.

VRIJDAG, DEN 13den APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den 12 April* 1838.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: SALOMON MEIJER BROMET, Weduwenaar van VROUWTJE JACOBSORSMAN, geboren te *Amsterdam*, en CLARA DEL CASTILHO, geboren te *Surname*, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH.

De [illegible] van *Doleancie* voor de Scheidrij, benoemd door zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, bij Gouvernements order dd. 7 December 1837, hare zitting bepaald hebbende op *Vrijdag* [illegible] 20sten dezer, zoo wordt aan de [illegible] bende, door deze kennis gegeven, [illegible] ne bezwaren [illegible] kwartieren meester [illegible] op dien [illegible] in te zenden.

Paramaribo, den 11den April 1838.

De President van voormoemde Kommissie,

SALOMON DE LA PARRA.

Mengelingen.

EEN MIDDAGMAAL BIJ BEETHOVEN.

In 1819, was ik te *Weenen*. *Weenen*, wat, men er ook van zeggen mag, is [illegible] Duitsche en eene Fransche stad te gelijk, zijnde nog meer Fransch dan Duitsch. De kunst is [illegible] geheel te huis; aan haar en aan het [illegible] geeft men er al den tijd ten beste, dien [illegible] *Parijs* aan de staatkunde wijdt. Men [illegible] in *Weenen* de muzijk; de lucht is [illegible] welluidende toonen bezwangerd. *Weenen* is de muzijkale stad bij uitnemendheid. [illegible] groote kunstenaars heeft men daar gehoord, [illegible] daar ook een' soort van blijmoedigheid [illegible] en er kent; men weet niet waarom. [illegible] waarvanik u vertellen wil was 't stilleven dat [illegible] in die woelige stad. Ik slenterde gedachteloos [illegible] straat uit straat in, wachtende op 't uur van mijn vertrek: want ik zou dienzelfden avond de reis weder aannemen.

Daar zag ik opeens een mensch op straat, een' van die menschen, die ons aanstonds in het oog vallen, zelfs te midden eener drukke menigte. Ja, de menigte zelve ziet en merkt hen op, en uit een onverklaarbaar Instinct treedt elk op zijde, om voor iemand plaats te maken, men groet hem met oog en hart; men acht hem zonder eens zijn naam te weten; men kent hem, zonder hem ooit gezien te hebben.

Hoe 't zij, dezen man was 't dadelijk aan te zien, dat hij zich boven de anderen verhief. In mijne verbeelding, staat hij nog immer voor mij. Zijn hoofd was, groot en met [illegible]e, deels grauwe, deels zwarte haren [illegible] digt bewassen, dat zijn [illegible], zoo ordeloos en verward, als [illegible] van woestenaars langs de slapen hingen, voor de manen van een' leeuw, zou hebben aangezien, en onder die manen schitterden een paar kleine, doordringende oogen, wier blik zich op 't zonderlingst met een bitter doch uiterst geestig lachje paarde. De man ging, met ongelijke schreden, nu sneller dan trager, nu ginds dan herwaarts ziende en lagchende; doch zijn blik had iets verstrooids, zijn lagchen iets krampachtigs: men zag, 't was een mensch, die buiten deze wereld omzwierf, zoo hij al ooit in deze op zijne plaats was geweest. Bij 't zien van dien man, gevoelde ik op staande voet mijne belangstelling opgewekt in den hoogsten graad. Ik wilde weten wie hij was, en volgde hem. Hij vooruit, ik hem na, door verscheiden' straten en stegen, tot hij eindelijk op de groenmarkt, bij een' muzijkhandelaar binnentrad. De muzijkhandelaar ontving hem uiterst beleefd, en bood hem ter stond een' stoel aan, [illegible] de onbekende bleef staan. Hooren kon ik hem nu niet: doch ik zag door de glasruiten van de winkel, wat hij deed. De wijze, waarop een gesprek voerde, was zonderling: hij sprak, en dan scheen [illegible] andere, die hem [illegible] een stuk papier, [illegible] 't mij of hij levendiger [illegible], en [illegible] de winkeldeur keerende, begon hij met zijne vingeren te trommelen op de glasruiten, waar ik door gluurde. Zag hij mij, of zag hij mij niet? ik weet het niet. Zoo trommelde hij, ik weet niet welk muzijkstuk op de glasruiten, en knikte met het hoofd, bij wege van maatslag. Hij trommelde nu langzamer dan sneller, hield soms geheel op, om naar een *idée* te zoeken, en viel hem dat in, dan vlogen zijne vingeren weder over de rammelende glasruiten, als over de toetsen van een *Forte-piano*. Terwijl hij zóo *componeerde*, ontvlamde zijn blik, de haren stegen hem op het hoofd te berg, hij lachte zwaarmoedig, en zijn gelaat [illegible] eene soort van tevredenheid uit. De arme, groote man was gelukkig.

Hij moest ongeveer een kwartieruurs dus bezig zijn geweest, toen hij den muzijkhandelaar een' wenk gaf. Meteen verscheen er een jong, bevallig meisje, en zette den man pen en inkt voor, met een blad muzijkpapier. Nu zag ik hem haastig schrijven. Denkelijk schreef hij dat, wat hij zoo straks op de glasruiten had *gecomponeerd*. Hij schreef bijna zonder adem halen, en toen hij gedaan had, reikte hij het papier den muzijkhandelaar toe, zonder het eens over te zien, en de muzijkhandelaar gaf hem een goudstuk.

[illegible] man ging den winkel uit. Naauwelijks [illegible], was hij weer dezelfde als voor [illegible] zijn oog scheen minder [illegible] [illegible] zóo onwillekeurig [illegible] naar eene herberg! [illegible] ver van daar trad hij werkelijk in een huis, waarvan de [illegible] met een wijnkrans prijkte.

Deze herberg, die anders, naar 't scheen, [illegible] bezocht werd, was juist heden ('t was op een [illegible]dag) ten eenenmaal ledig. Men zag weinig vuur aan den haard, en de waardin, eene brave huisvrouw, was druk bezig met haar koperen keuken-gereedschap blank te schuren. Mijn man, daar weinig acht op gevende, ging regelrecht op de vrouw af, en sprak: »geef me een *portie* kalfsvleesch!"

— »Ik heb geen warm kalfsvleesch," hervatte de waardin, die zich van haren arbeid niet liet afrukken.

— »Welnu, geef dan een stuk koud," hervatte mijde onbekende.

— »ik heb ook geen koud," zei de waardin.

— »Wat drommel nog, dat is dan [illegible]," riep de man nu uit, en ging geheel ontsteld, in [illegible] treurig weder heen. Dit ergerde mij om zijnentwil, en ik trad de herberg in, nam deftig mijn' hoed af en vroeg aan de waardin: »kunt ge mij ook met zekerheid zeggen, juffrouw, hoe die man heet, wie hij is, en waar hij woont?"

— »Die man," zeide zij, »is zoo veel ik weet, een soort van muzijkant, een [illegible] heer van lekker eten en drinken [illegible] huishoudster, die Martha heet, [illegible] in dat kleine huis, links, vlak [illegible] den [illegible]lenwever. De man heet Beethoven, als ik 't wel heb."

Bij dien grooten naam, ontroerde ik tot in mijn binnenste. »Dat is dus Beethoven!" De waardin zag mij verbleeken en dacht, dat ik een of ander toeval kreeg.

— »Lieve Hemel, Mijnheer, wat overkomt u?" riep zij, en wilde mij ondersteunen.

[illegible] oogen aan, en [illegible] voort. »Zoo ge een vonkje deernis en menschlievendheid bezit, zet dan oogenblikkelijk een stuk kalfsvleesch te vuur, ik ga niet heen, eer ik een warm stuk gebraad in handen heb."

— »Nu, dat kunt ge krijgen," antwoordde zij, terwijl ze naar de [illegible] van een' heeten oven wees; zij opende deze, en nu zag ik eene zeer groote kalfsborst in staan, waarvan mij de verkwikkende geur in den neus steeg.

— »Maar waarom gaat ge dan den armen Beethoven niet een stuk van dat gebraad?" vroeg er immers om.

— »Er [illegible] zij, »de [illegible] geld niet [illegible] worden; wat [illegible] kerels [illegible] vleesch te eten [illegible] is hij [illegible] Gulden rijk; [illegible] brengt ze hier. En [illegible], ik [illegible] huishoudster betrouwt, om hem niet [illegible] geven, wat hij vraagt."

— »Arme Beethoven, arme groote man! Ongelukkige, edele kunstenaar! Eerzuchtig, vraatzuchtig mensch, die dag aan dag warm of koud vleesch wil eten!"

— »Juffrouw," zoo vroeg ik [illegible] [illegible] [illegible]

ken, nam mijn gebraad tusschen twee schotels in de handen, en stapte heen, zoo trotsch als of ik zelf een' *Sijmphonie* had geschreven.

Onderweg dacht ik bij mij zelven: »neen ik wil geen ander het genoegen afstaan, om den grooten Beethoven te bedienen; neen, ik wil niet afzien van de eer, om zijne tafel te dekken en dan tot hem te naderen, met een servet over den arm geslagen, om hem te zeggen: Heer Koning der harmonie, uwe Hoogheid is gediend!» •

Volgens aanwijzing van de waardin, zocht ik nu naar het kleine huis, met de kleine smalle vensters, zonderling afstekende bij al de andere huizen. Ik moest anders nog al lang zoeken, eer ik te regt kwam, doch dit maal had de naam van Beethoven, mijne verbeelding zoo hoog gespannen, dat ik hem in vurige letteren, op de deur van zijn huis geschreven dacht te zien.

Beethoven woont op de eerste verdieping; dat is de eenigste woelde, die hij zich veroorlooft. De deur is geheel overdekt met groote, ijzeren spijkerkoppen, die er een voorkomen van hechtheid en stevigheid aan geven; jammer, dat het slot verlamd is, en de deur meer open staat dan toe. Ik trad binnen; in de voorkamer, zag ik niets dan eene tafel, met een grof servet overspreid; een cijsje, dat vrolijk zong in zijn kooitje, en op een' stoel, een' groten kater, die de nog ledige tafel aanzag en telkens nauwde. Dit was de tafel, de kater en het cijsje van Beethoven.

Ik zette mijn' overdekten schotel en mijne beide flesschen op de tafel; ik streelde den kater, die den rug kromde, en groette het cijsje, dat lustig met zingen voortging, zonder zich over mij te bekommeren. Nu trad Beethoven's huishoudster binnen; toen ze mij daar zag, scheen ze even min verwonderd als de kater en het cijsje. Ik begon aanstonds met mij kortaf te zeggen: «Mijnheer is niet te spreken; hij is in zijne kamer en zoo slechtgemuist, dat hij van middag niet eens wil eten." Dus sprekende, opende zij de deur, zoodat ik hem zien kon; doch ik duwde haar ter zijde, en trad binnen.

Hij zat bij het venster, verdiept in de bezigheid van een angelier, die daar stond. Hij streek behoedzaam eenige kleine, groene insekten weg, die op de plant zaten. Behalve de angelier, stond er nog eene ganssche rei potten, met *Oost-Indische* kers, die langs het venster opgebonden, een cijferwerk van groenen bladen vormden.

Beethoven is doof, hoorde mij niet binnen komen, had geen schrijf-gereedschap bij zich. Ik nam een stuk papier, en schreef: «Ik heb een goed stuk gerookt met een paar flesschen *Rynschen* wijn gebracht, kom aan tafel!" en ik reikte hem 't papier over.

Hij las; zijn oog fonkelde; lachende stond hij op, en sprak: «Wees welkom, hartelijk welkom! Gij zijt een *Franschman*, niet waar? »Goed, goed, gij doet mij de eer en eet met mij." Meteen riep hij Gotharthe, zag een *couvert* voor Mynheer! en nam toen weder tot mij keerende, ging hij voort: »Gij hebt zeer wel gedaan, met mij te komen zoeken; ik was juist zeer treurig. Alleen op 't land, hen ik altijd ongenoegd; de stad benauwt mij. Ik hoor zoo vele vreemde toonen — en mijzelven, welke ik maak, kan ik niet hooren. O, ik ben alleen, geheel alleen! Niemand, die hier bij mij »kome, niemand, die vraagt, hoe 't de arme Beethoven gaat; ach, ik weet nauwelijks meer wie ik ben, hoe ik heet. Eenmaal was Heer het grootst van haar »geslacht, ik ben de laatste, ik »hoorde dat en neemt de heerlijke toonen »ik *Componist*, *orkest*, *koor*, *regter*, *kon* »gaf van was. Mijn leven was een altoosdu »rende *concert*, eene *symphonie* zonder einde. »Wat al zalig ziel en zaligmot verschaften mij »zuchten, mijne hoog gespannen verbeelding, »tijdige dichterlijke vervoeringen niet! Wat ik »uitwerkte, wat ik bezong, alles rond een vrien »klank in mijne ziel, zij toonde de onbeduidendste »toonen in zich op: het kwelen der vogelen, het »kiepen van den wind, het ruischen van een »beek, het zingen van den krekel, het klapperen »der zeilblaren in de lucht, 't was alles mu »zijk voor mij, 't sprak alles tot mijn hart, »mijne ziel; ik leefde van mijne tonen, van »mijne droomen, van mijne zuchten, van vriend »schap, van liefde, van poëzij! Maar ach, op »eens was alles vervlogen, weg waren mijne »heerlijke droombeelden, mijne bewonderens »waardige zangers, mijn alvermogend orgel, weg »waren die tooverlen van aard en hemel, alles weg. »Ik verloor mijne ziel, Milton, die slechts het »licht zijner oogen verloor, doch zijne poëzij »behield; ik verloor mijne poëzij, ik verloor »mijne wereld; ik ben een arme verbannene »uit het rijk der *Harmonie*. Arme man, die »ik ben; ik zit aan den rand van mijn eigen »graf, en zing mijn *requiem*. Doch hebt gij »mij niet gezegd, dat gij mij gebraad en *Rijn* »*schen* wijn bragt?"

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphyn*, Kapt. G. Ellart, van Nickerie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: de Heeren F. W. Faerber en 3 bedienden, H. Macleod, A. Dessa en 1 bediende, A. Allen en 2 bedienden, F. D. Acton en 1 bediende, P. W. Linnon en 2 bedienden en Jan R. Hewitt en 1 bediende.

Den 10den, de Fransche Schoener *Aurora*, Kapt. M. Giaimo, van Cayenne, hebbende 2 dagen reis.

Den 11den, de Nd. Am. Brik *Mary and Eliza*, Kapt. Sam Sayward, van Glouchester, hebbende 28 dagen reis.

Pro Justitia.

Edictale Citatie.

Uit krachte van de acte *derde* default, met admissie tot eene *vierde* daging *Exsuper abundanti*, door Heeren Commissarissen ter Crimineele Rolle van het Geregtshof der Kolonie *Suriname* de dato 23 Maart 1838, verleend aan het Publiek Ministerie dezer Kolonie. Impetrante van Edictale Citatie als Eischer ten eenre:

Op ende tegens SUSANNA ELISABETH NAHAR, beklaagde ter andere zijde,

wordt, door mij Exploiteur bij dezer Kolonie, voor de maal *Exsuper abundant* bij Edicte *ad valvas curiae* gedaagd.

De Beklaagde SUSANNA ELISABETH NAHAR, om ter zake der misdaad, waarvan zij beschuldigd wordt, zich ter Crimineele Rolle van gemeld Geregtshof te sisteeren, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 27sten April 1838, des voormiddags ten *negen* uren, ten einde op de vereischte vraagpointen te worden gehoord, met inhibitie, dat bij faute van dien, tegen dezelve zullen verzocht worden, zoodanige profijten, als naar regten zullen bevonden worden te behooren.

Paramaribo, den 12 *April* 1838.

R. GOLLENSTEDE.
Exploiteur.

Edictale Citatie.

(16573) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaard bij deze alle bekende en onbekende Crediteuren van Gemeenlandiger T. TUFFS, wegens het Proces-verbaal de dato 2den February 1838, der Executie verkochte Erf gelegen op de Werk van de Directeurstuin en den Weg bekend onder Wijk onder Lit. D. No. 937, en gelegen Wijk onder Lit. C. No. 96 denzelven T. TUFFS toebehoorende.

Om te comparegren, of gemagtigden te zenden ter *prae et Concurrentie* Rolle van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 18den Mei 1838, des voormiddags ten tien uren, en aldaar te zien dienen van Relaas en Bijlagen, voorts hunne sustenuen van *prae et Concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voor te procedeeren als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretendeeren, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo* den 12 April 1838.

R. GOLLENSTEDE.
Exploiteur.

Advertentien.

Het Kohier van de geëxtenseerde HUURWAARDE DER HUIZEN aan *Paramaribo* over de Jaren 1837, 1838 en 1839 ingevolge resolutie van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal de dato 11 dezer, Executoir verklaard zijnde, zoo verwittigd de ondergeteekende, de Ingezetenen, dat deze belasting over de Jaren 1837 en 1838, vóór *ultimo* dezer maand ten zijnen Kantore moet worden aangezuiverd.

Paramaribo, den 12 *April* 1838.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester
[illegible]ENHAGEN.

☞ Sedert eenige dagen, heeft zich geabsenteerd, de Neger *Fortuin*, toebehoorende aan den Boedel wijlen JAMES RO[illegible]SON, die van hem, eenige informatie weet te geven ter dezer Drukkerij, zal beloond worden. (16552)

J. M. C. [illegible] ONNA qq

Te bekomen bij
D. BENJAMINS;
[illegible] Porter en Ale: L. P. en ordinaire [illegible] in kwart Pijpen en bij het d[illegible]den en kisten roode Tafel Wijn; [illegible] desert dito; Cherry-Brandy, Guignolet, [illegible]gnac Brandewijn en diverse andere BRANKEN.

Heele en halve doozen versche Zalm; Engelsche *Eetwaren* in blik; dito Zuurgoed en Mostard; Roosvaten, Aarbeijen; [illegible]orten en Champagne flesjes, &c.

(16553) De ondergeteekende is bij behoorlijke procuratie benoemd tot *generale Gemagtigde* van den Heer JAMES GORDON.

J. C. W. BRUININGS.

D. JANSEN EIJKEN SLUIJTERS en twee Bedienden vertrekken. (16847)

(16550) A. CRUICKSHANK [illegible] voor eene korte tijd, de Kolonie te verlaten.

(15691) De minderjarige ELIASI R SOESMAN en SALOMON NICOLAAS SOESMAN, zullen binnen kort deze Kolonie verlaten.

(15[illegible]) [illegible]OH MAC LEOD vertrekt.

Schepen in Ladung.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch Kofschip *Catharina*, Kapt. H. H. Bakker. — Adres bij Leijsner en Schaller. — [illegible]EN.

Het snelzeilend Kofschip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. H. Bodemann. — Adres bij Degmond en Kramer. — 3. April.

Ter Drukkerij van *FUCHS & CAMPE*.